



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Casus LXXI. De Simonia circa ingressum Candidati in Religionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS LXXI.

De Simonia circa ingressum Candidati in Religionem.

FLorindus multarum divitiarum, & egregiæ indolis juvenis, cum à juventute de statu Religioso eligendo cogitasset, & ad eum amplectendum ab Hilario Abbate variis muneribus alliceretur, petit in Religionem A. suscipi, quæ ei spondet susceptionem, si & ipse vicissim spondeat partem hæreditatis, quæ ipsum concernit. Præstito utrinque consensu, & inito pacto, suscipitur Florindus in eandem, qui absoluto cum laude Novitiatu, emissâque Professione, ita se gerit, ut cum Monasterium B. Prælato careret, eum in Prælatum postulaverit, cui tamen postulationi annuere non vult Monasterium A. nisi facta sibi aliqua compensatione.

QUÆR. I. An & quando pro receptione Candidati in Religionem possit aliquid exigi & accipi absque Simonia?

QUÆR. II. An absque labe Simonia liceat offerre alicui munera, aliquid promittere, legare &c. sub conditione, ut Religionem ingrediatur?

QUÆR. III. An Monasterium B. potuerit absque Simonia aliquid exigere pro concessione Florindi in Prælatum eligendi?

QUÆR. IV. Quænam pœna juris incurrantur per Simoniam commissam circa ingressum in Religionem, & an Professio Simoniaca sit valida?

402 **A** I. Q. R. non posse quidem absque somoniæ labe aliquid peti vel accipi tanquam pretium pro ipso ingressu seu susceptione ad statum Religiosum; posse tamen licitè aliquid exigil, vel accipi ab ingressuris vel ingressis nudo titulo sustentationis, si Monasterium sit inops, & pauper, & regula ordinis id permittat.
Prior

Prior pars patet; nam cum status Religionis spiritualis sit, daretur temporale pro spirituali tanquam pretium, quod utique simoniacum est, & adversus jus divinum.

Posteriorem partem tenent S. Thom. 2. 2. q. 100. a. 3. ad 4. Navar. man. c. 23. n. 106. Sylv. V. Simonia q. 15. dict. 2. Suarez. l. 4. c. 17. n. 18. Cajetan. in sum. V. excommunicatio cap. 73. Less. l. 2. cap. 35. dub. 12. Palao D. 3. de Simon. punct. 9. Tambur. de Jur. Abb. tom. 3. D. 6. q. 9. Laym. l. 4. tr. 10. c. 8. Gonzal. in c. 18. Wiestn. n. 48. Schmalzgr. n. 194. Barbof. Monacell. aliique complures. Ratio est, quia sicut in matrimonio carnali duo considerari possunt, scilicet ratio Sacramenti, & onus sustentandi conjugem, & familiam, cujus intuitu dos à puella exigitur, licet pro ipso Sacramento aliquid accipere Simoniacum esset: ita etiam in Matrimonio spirituali, seu Religionis professione duo considerari possunt, scilicet status spiritualis, & onus alendi personam, quorum posterius temporale & pretio æstimabile est: ergo si ex hoc capite licet aliquid accipere in Matrimonio carnali, licebit etiam in spirituali, utpote quod cum priori pari passu ambulat.

Conf. ex Trident. sess. 25. c. 16. de Regular. ubi habetur, quod liceat pro victu, & vestitu Novi-

tii, tempore, quo in probatione moratur, aliquid ex ejusdem bonis dare, & accipere; & licet ibi non exprimat, an etiam de eo pacisci liceat, non tamen id ibidem prohibetur: atque adeo, si tempore probationis licitum est sustentationem exigere, id ipsum licitum quoque erit alio tempore post illam, si eadem sit ex parte Monasterij indigentia.

Nec obstat hinc c. quoniam 40. de Simon. ubi prohibet Pontifex Monasteriis Monialium, ne prætextu paupertatis aliquid exigant; nam uti notat Suarez. l. c. cum aliis citt. ibi sermo est duntaxat de casu, quo Monasterium revera pauper non est, & nihilominus illo titulo, & colore aliquid exigit. Porro dixi supra, si Monasterium inops, & pauper sit. Nam controversia major est de Monasterio opulento, & sufficienter dotato; an aliquid ab hoc peti, & accipi possit? Ubi

Affirmativam sententiam amplectuntur Sylv. V. Simonia q. 15. si autem Monasterium, Sotus l. 9. de Just. q. 6. a. 2. Tolet. l. 5. c. 89. Aragon. q. 100. a. 3. & alii, existimantes etiam in Monasteriis opulentis, & benè dotatis posse aliquid accipi, & exigi ab ingressuris, vel ingressis ex nudo titulo sustentationis. Rationem dant. 1. Quia id evincit recepta consuetudo præcipuè in Monasteriis Mo-
na-

nialium, in quibus videmus, neminem recipi nisi sufficientem pecuniam ad sui sustentationem afferat, vel alia ratione Monasterio proficua sit. Signum ergo est hoc non esse prohibitum jure Ecclesiastico, aut si prohibitum est, consuetudinem adversus prohibitionem jam invaluisse. 2. Quia hoc casu non exigitur temporale pro spirituali, tanquam pretium, sed solum requiritur tanquam conditio, ut secum afferat necessaria ad sustentationem, ne Monasterium per novarum personarum susceptionem gravetur & ut plures sic suscipiantur, quæ aliàs recipi non possent.

catur, illam quoque exactionem inhiberi, quando petitur aliquid pro sustentatione tunc, cum Monasterium ad hanc præbendam sufficientia habet bona; tunc enim potius fingitur, quàm revera datur titulus necessariæ sustentationis.

Conf. ex *extravag. prim. de Simonia*, ubi Urbanus Papa sub excommunicatione ipso facto incurrenda prohibet, ne ab iis, qui Religionem ingrediuntur, aliquid exigitur directè, vel indirectè, præter id, quod ingredientiès purè, & spontè, & plena libertate, omnique pactione cessante, dare, vel offerre voluerint.

404 Verùm negativam sententiam tenent alii, idque probabiliùs, ac veriùs, cum S. Th. in 4. d. 25. q. 3. a. 2. ad 7. dicente: *Si sine gravamine possit recipi Novitius, Simoniacum est aliquid exigere.* Cajetan. 2. 2. q. 100. a. 3. Rosella V. *Simonia* n. 1. p. 2. relect. de *Simon.* n. 12. Suarez. c. 17. n. 10. & D. 22. de *cenfur.* S. 5. n. 10. Less. n. 68. Roderiq. t. 2. q. 49. a. 2. Marcant. tom. 3. tr. 10. tit. 6. q. 10. Schmier. p. 2. de *Delict.* c. 1. n. 107. P. Friderich. n. 201. aliisque. Prob. 1. ex *citt. c. quoniam* 4. b. tit. ubi tanquam simoniacum prohibetur, etiam sub prætextu paupertatis aliquid temporale exigere ab ingredientiùs Religionem, ubi satis indi-

Prob. 2. ratione; quia cum Monasteria sufficienter dotata, & Ecclesiæ autoritate ita instituta, & ordinata sint, ut Religiosi gratis recipiantur, & alantur, hoc ipso, quòd aliquis suscipiatur in Religionem jus habet ad sustentationem ex reditibus Monasterij capiendam, cessatque jus aliquid exigendi ratione ejusdem sustentationis, adeòque cum alius titulus non adfit, videtur exactio fieri pro ipsa susceptione ad statum, & jus Religionis, quod est spirituale, & meritò Ecclesiastico saltem jure Simonicum censerì debet, ut colligitur ex *citt. juribus.*

Accedit quòd hac ratione eludi possit omnis simonia circa ingressum

sum Religionis, cum Præpositi Monasteriorum; etiam opulentissimorum, dicere possint, se temporale non exigere pro ingressu, sed pro ingressi honesta sustentatione. Unde

Ad rationem 2. in contrarium allatam R. Id solum probare, quod in tali casu non committatur Simonia juris naturalis, & Divini, non autem juris Ecclesiastici, quod dum exactionem specialiter prohibet Monasterio diviti, & valenti Candidatum alere, non prohibet tantum, ne quid exigatur, ut pretium pro ipso ingressu, cum hoc prohibitum sit etiam Monasterio pauperi, sed etiam ne exigatur pro alimentis.

Ad 1. Rationem R. eam consuetudinem, quæ est unica ferè ratio sententiæ oppositæ, facere eam satis probabilem, siquidem pro nudo titulo sustentationis, & non pro ingressu aliquid accipiatur, vel exigatur, quàm consuetudinem non esse damnandam, censent etiam Suarez, Laym. Palao, Pirhing hinc, 59. Wiestn. n. 48. & alii.

Et quidem in Monialium Monasteriis etiam opulentis posse aliquam pecuniæ Summam ab ingressuris, vel jam ingressis exigere titulo dotis, universalis totius propemodum Orbis consuetudo docet apud citt. AA. quam consuetudinem speciali indulto firmavit Innoc. VIII. apud Tambur. de R. P. Leonardelli Soc. Jes.

Jur. Abbatiss. D. 5. q. 2. & 3. Et ratio est, quia quilibet maritus sive dives, sive pauper sit, Matrimonium contracturus dotem exigere potest à sponsa suo Statui convenientem, *l. fin. C. de dot. promiss.* ergo etiam in Matrimonio spirituali, quod cum carnali pari passu ambulat, rectè dos exigitur.

Limitant tamen 1. Ne pactum fiat pro aliquo dando pro ipso ingressu. 2. Ne dos exigatur ab omnibus sine discrimine, ne hoc modo pauperes sæpè magis dignæ, & idoneæ Statu Religionis excludantur. 3. Ne admittatur aliqua inhabilis ex sola spe aliquid temporale ab ea accipiendi; quia talis finis ab admittentibus intentus, isque principalis, foret aliquid temporale; dare autem aliquid spirituale ob finem temporalem extrinsecum, & ut principaliter intentum, Simoniacum est; quia malitia Simoniæ in eo consistit, quod res sacra, & spiritualis indignè, & irreligiosè tractetur, eam in commutationem trahendo pro re temporali.

Ad 2. Q. R. Ex natura rei non potest esse Simoniam aliquid promittere, legare, munera offerre sub conditione, ut Religionem ingrediaris, ut fidem Orthodoxam amplectaris, Sacramenta frequentes &c. Ita Gloss. in C. debet, caus. 23. q. 4. Navar. C. inter verba 11. q. 3. concl. 5. Suarez de Simon. c. 16. n. 12.

K k k

12.

12. *Molinat. 1. tr. 2. D. 93. concl.*
 4. *Sanch. l. 1. de matr. D. 39. Less.*
 1. 2. *cap. 35. dub. 12. Laym. l. 4. tr.*
 10. *c. 8. n. 11. Palao de Simon. D.*
 3. *pun. 9. Barbof. in c. 30. h. tit.*
 n. 6. & 7. *Valen. D. 6. q. 16. p.*
 3. *ver. tertio sequitur &c.* alique
 complures contra non nullos cum
 S. Antonin. *p. 2. tit. 12. c. 2. §. 1.*
 Abb. *c. cum in Eccles. n. 7. & c. di-*
lectus 2. n. 7. de Simon. & Sylvest.
V. Religio 2. q. 2. & V. Simonia
q. 8. dicto 3. Ratio est 1. com-
 munitatis praxis satis clarè approba-
 ta à SS. Canonibus, *C. olim 12.*
de rest. spoliar. C. fin. de testam. c. ex
parte 31. C. verum 4. de condit. ap-
pos. & Clement. dudum 2. de sepult.
 ubi generaliter admittitur facul-
 tas donandi, legandi Ecclesiis, &
 causis piis sub conditione hone-
 sta. Et *C. cum sit proprium, 2. de*
condit. appos. ubi manu mittitur
 servus, eique libertas conceditur
 ea conditione, & modo, ut Mo-
 nachus fiat, & non aliter, liber-
 tas autem pretio est æstimabilis:
 adeoque conceditur aliquid pre-
 tio æstimabile sub conditione Re-
 ligiosi Statûs suscipiendi. Et
 ratio est; quia ex vi illius do-
 nationis non imponitur donata-
 rio aliqua obligatio, sed ei da-
 tur optio, ut si velit libertatem a-
 dipisci, eligat Religionem, sin mi-
 nus servus maneat, sicut, antea.
 Unde

Ratio R. ulterior est; quia in
 hujusmodi promissionibus, dona-

tionibus, & Legatis non intervenit
 contractus onerosus, imponens
 obligationem absolutam, sed
 solum si rem promissam accipere,
 vel rem donatam retinere velit,
 adeoque id, quod conditione im-
 pleta datur, adhuc gratuito, &
 merè liberaliter datur, sicut gra-
 tuito, & liberaliter datur, quod
 te alicui donaturum promissisti sub
 conditione, *si pax sequatur, si na-*
vis ex India venerit, si pater tuus
mortuus est. &c.

Et hinc fundantur persæpè Ec-
 clesiæ, & Monasteria sub condi-
 tione operis pii exercendi, eri-
 guntur seminaria, & adolescenti-
 bus sumptus Studiorum ministran-
 tur sub conditione, ut Statum
 Ecclesiasticum amplectantur, alio-
 quin sumptus suppeditatos refun-
 dant; quæ utique Simoniaca dici
 nequeunt, siquidem nullam pro-
 priam obligationem imponas, sed
 declares duntaxat intentionem
 tuam limitatam esse, neque velle su-
 stentationem dare, nisi sub conditio-
 ne de Statu Ecclesiastico amplecten-
 do; cum enim dominus sis rei
 tuæ, potes illam sub hac, vel illa
 conditione donare, & non aliter,
 ut notat Suarez citt.

Conf. licitum est contrahere
 Matrimonium cum infideli ea
 conditione, ut convertatur, *C.*
Non oportet 28. cur ergo non li-
 ceat offerre munera sub condi-
 tione,

tione, si v. g. Religionem ingrediatur &c.

In suprâ dictis ergo promissionibus, donationibus &c. temporale, quod datur, non consideratur, nec datur tanquam pretium, aut motivum, vel finis rei spiritualis, sed potiùs tanquam liberalis remuneratio actûs spiritualis, exerciti in gratiam donantis, vel legantis, non imponendo obligationem absolutam, ut dictum est.

Nam si res temporalis ea ratione daretur, ut simpliciter imponeretur obligatio donatario vel promissario ad opus spirituale præstandum, non evitaretur Simonia, videretur enim tunc, ejusmodi opus spirituale, ad quod aliquis absolutè & simpliciter obligatur, pretio æstimari, & effici contractum onerosum, v. g. *do tibi centum, ea lege, ac obligatione, ut Religionem ingrediaris.*

Et in hoc sensu intelligi debet textus *can. quàm pio 2. caus. 1. q. 2.* ubi ad casum, quo Monasterium quoddam Prælato carens ex alio Monasterio Prælato postulavit, cui petitioni annuere noluit, nisi facta sibi aliqua compensatione, respondit Bonifacius Papa, se anxium esse, & dubium non dando responso, sed quibus verbis dandum esset, ne multum eos Religiosos contristaret, ac tamen modeste, & prudenter respondit,

nullo modo licere talem exactiorem, argumento desumpto ex Apostolorum exemplo, de quibus dicit, nunquam provocasse aliquem ad Dei cultum aliquo muneris interventu. Scilicet imponendo illi determinatam, & absolutam obligationem. Unde ita concludit: Cavete ergo, fratres, quàm sit ambiguum, quod petistis, consilium, quod quidem secundum vestræ voluntatis propositum, nulla invenimus ratione confirmatum. Verumtamen si vestræ necessitati adeò est opportunus, quem reperistis, dummodo tamen omnis absit pactio, omnis cesset conventio, nullaque vestræ Ecclesiæ fiat distractio, accedat gratis, Deo servire incipiat, sui que regiminis devotè gestet obsequium: Et postmodum vos quasi subsidii gratiâ, aliqua suæ Ecclesiæ munera largiri fratrum solatio Romana permittit Ecclesia. Hæc Pontifex. Ex quibus patet etiam responsio ad 3. Q.

Ad 4. Q. R. pœnas impositas 406 ob Simoniacum ingressum in Religionem haberi in *Extravag. 1. de Simon.* Ubi 1. Excommunicantur Excommunicatione majore Papæ reservata dantes ex pacto & recipientes pecuniam pro ipsa receptione in Religionem, & Capitulum, in talem receptionem consentiens, suspenditur ab omni actu jurisdictionem, vel administrationem requirente.

K k k 2

2. In-

2. Incurrunt infamiam. *Extr. citt.* saltem si crimen sit notorium notorietate juris, vel facti.

3. Ita recipientes, & recepti, postquam de Simonia convicti, & condemnati fuerint, jubentur expelli ex Monasterio, & detrudi in aliud arctius, *citt. Extr. & C. de Regularibus 25.* Ex quo simul colligitur Professionem quoque ita factam validam esse, atque adeò ita professum ad sæculum ex hoc capite redire non posse, uti constat ex *cap. de Regular. C. quoniam de Monial. C. veniens eod.* & tenet communis cum Suarez c. 57. de Sim. Sanch. Less. Laym. Filliuc. &c. Et ratio ulterior est, quia peccatum simoniæ non reddit actum invalidum, sicut non reddunt alia peccata, nisi à jure, vel aliunde irriteretur, sic valida est venditio Calicis sacri licet, qui vendit, pretium augeat ratione benedi-

ctionis, & rei sacræ: atqui Professio Religionis Simoniaca non irritatur à jure, sed potius contrarium colligitur ex *citt. textibus;* sicut tamen expressè irritatur acquisitio Beneficiorum Ecclesiasticorum per Simoniam obtentorum in *Extravag. de sim. & Bulla Pii V.* & ex communi DD. docet Suarez n. 22.

Porro ad incurrendas prædictas juris poenas, requirunt *citt. AA.* ut actus sit consummatus, seu ut professio sequatur, antequam Simoniaca pactio retractetur, vel pretium restituatur; quia cum talis pactio principaliter ordinetur ad suscipiendam Professionem, eâ non secutâ, non censetur perfectè consummata Simonia; & idcirco non incurritur Excommunicatio.

